

Vergaderjaar 2017–2018

32 317

JBZ-Raad

JF/ Nr. 524

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 31 augustus 2018.

De wens dat de ontwerpbesluiten uitdrukkelijke instemming behoeven kan door of namens één van beide Kamers te kennen worden gegeven uiterlijk op 15 september 2018.

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR RECHTSBESCHERMING

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 31 augustus 2018

In het voortgangsoverzicht JBZ-dossiers 2e kwartaal van 4 juli 2018 (Kamerstuk 32 317, nr. 520, bijlage) heb ik gemeld dat besluitvorming van de Raad van de Europese Unie werd verwacht over de aanvaarding van de toetreding van enkele landen tot het Haags Kinderontvoeringsverdrag (HKOV). Dit betreft Wit Rusland (Belarus), Oezbekistan, Ecuador, Oekraïne, de Dominicaanse Republiek en Honduras. De aanvaarding van landen bij het HKOV vergt een unaniem te nemen machtigingsbesluit van de Raad op grond van artikel 81, derde lid, VWEU. Een dergelijk besluit vergt de instemming van beide Kamers der Staten-Generaal op grond van artikel 3 van de Goedkeuringswet Verdrag van Lissabon. Stilzwijgende instemming is verleend indien niet binnen vijftien dagen na overlegging van het ontwerpbesluit door een der Kamers de wens te kennen is gegeven dat het ontwerpbesluit uitdrukkelijke instemming behoeft.

Op 9 juli 2018 zijn voor de aanvaarding van alle zes de landen ontwerpbesluiten gepubliceerd, die u aantreft bij deze brief¹. Er kunnen nog minimale wijzigingen in deze besluiten worden aangebracht op basis van juridisch taalkundige revisies. Overeenkomstig de Goedkeuringswet Verdrag van Lissabon vraag ik uw instemming om medewerking te verlenen aan de totstandkoming van deze besluiten.

Zoals ik meldde in mijn brief van 31 mei 2016 (Kamerstuk 32 317, 415) is de toetreding tot het HKOV van sommige landen van buiten de EU nog niet aanvaard door alle EU-lidstaten. De territoriale werkingssfeer van het HKOV verschilt per lidstaat. De Commissie en de Raad zijn bezig de territoriale werkingssfeer van het HKOV binnen de EU te uniformeren. Hiertoe moeten door alle EU-lidstaten besluiten worden genomen waarmee telkens bepaalde EU-lidstaten worden gemachtigd om de toetreding van landen tot het HKOV te aanvaarden die andere EU-lidstaten reeds kortere of langere tijd geleden hebben aanvaard.

¹ Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

De Nederlandse inzet is sinds jaar en dag gericht op een zo groot mogelijk bereik van het HKOV. Dit is in het belang van alle kinderen die geconfronteerd worden met internationale kinderontvoering. Hiertoe hanteert Nederland twee voorwaarden voor aanvaarding van een toetredend land: er moet een centrale autoriteit zijn aangewezen en het verdrag moet geïmplementeerd zijn in de nationale wetgeving.

Nederland heeft al de genoemde landen in het verleden reeds aanvaard. De voorgestelde besluiten zijn dan ook gericht op de machtiging van andere EU-lidstaten. Deze besluiten brengen geen verandering in de gebondenheid van Nederland onder het HKOV ten opzichte van deze landen, zij vergroten het toepassingsbereik van het HKOV.

Gelet op het bovenstaande vraag ik u in te stemmen met medewerking aan de totstandkoming van de raadsbesluiten tot machtiging van diverse EU-lidstaten om de toetreding Wit Rusland (Belarus), Oezbekistan, Ecuador, Oekraïne, de Dominicaanse Republiek en Honduras tot het HKOV te aanvaarden.

De Minister voor Rechtsbescherming,
S. Dekker